

Belli aralarla gelen mesajların ve onun göreceği yerlere bırakılan kitapların kimden geldiğini merak eder. Kafasından olası isimler geçer. Bu kişinin, âşık olduğu kız Nehir olduğuna inanmak ister. Nehir'in ağzını ararken duydukları hiç tatmin edici olmasa bile yine de bu ihtimalin varlığına sarılır. Kafasında tam bunları kurarken, Nehir ve bıçkın sevgilisi, Bedo'nun bisikletini aldıkları gibi giderler. Ancak o sesini çıkaramayacak kadar Nehir'i seviyordur ve oğlandan da korkuyordur. Mesajlar devam ettikçe, yollayanın Nehir olması isteği ve kendince ihtimali artar. Çünkü mesajlardan birinde bisikletini geri almak isteyip istemediği bile sorulur. Bisikletine tekrar kavuşma macerası Bedo ve Barbo'yu hem çok şaşırtır hem de ürkütür ama yine de bunu yaşamaktan geri durmazlar. Önceleri ona ait bir sırrın varlığından haberdar bile değilken, ölmeden önce bu sırrı öğreneceğine yemin edecek hale gelir. Bu maceranın sonu ve ardından gelişen olaylar, Bedo'nun hayatına biçilmiş kaderin ters yüz edilmesine neden olur.

Hayatta belirsizlik yaşamak, kör noktaları aydınlatmak istemek ve karanlık nokta bırakmamaya çabalamak, ne kadar faydalıdır? Her şeyin ortaya çıkması mı, çıkmaması mı daha iyidir? Bilmediğin zamanların belirsizliklerle

çamurlanmış ama aslında huzurlu zamanlar olduğunu anlamak için, "ille de öğrenmeli" diye yırtınmaya değer mi? "Bilmeden ve huzurlu yaşayacağıma, bilerek mutsuz yaşayayım," diyebilir misiniz? Geri dönüşü var mıdır? Bir şeyi öğrendiyse artık, yapacak şey kalmaz. "Vazgeçtim, bunu bilmek hoşuma gitmedi," deme şansımız var mı? "Sil Baştan" filmindeki gibi hafızayı sildirme mümkün olsun ister miydiniz?

Bedo'nun zekâsına olan güvenimizden dolayı, aslında anlamasını beklediğimiz şeyleri anlayamadığı bir anda, odasının duvarına tam yirmi üç tane "BU DÜNYA ÇOK TUHAF!" ve iki tane de "ÇOK TUHAF!" yazması şaşırtıcı gelse de (s. 70), ona yaşatılanlara bakınca bu kadar net ve yalın ifade etmiş olmasını takdir etmememiz imkânsız. Bedo, "Sokağa çıkıp, keşke bulsam da bir sarılsam ona" dedirtti bana. Ama en başta dedim ya, Ahmet Buke zaten hep etrafımızda olup da fark etmediğimiz insanları yazıyor. O halde Bedo her an her yerde karşımıza çıkabilir. Artık daha dikkatle bakacağım etrafıma İzmir sokaklarında.

Kitabın sonunda şöyle bir not var:

"Bedo, ON8 Blog'ta anlatmaya başladı, anlatmaya da devam ediyor..."

On8kitap.com/blog/ahmetbuke ■